

Dosarul nr. 2ra-408/22
2-19200860-01-2ra-06042022

Prima instanță - (Judecătoria Bălți, sediul central) jud: S. Dubceac
Instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) jud: I. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu

ÎNCHEIERE

18 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Dumitru Marcu,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Societatea cu Răspundere Limitată „Sobar” împotriva lui Dumitru Marcu cu
privire la declararea valabilității actelor
și cererea reconvențională depusă de Dumitru Marcu împotriva Societății cu
Răspundere Limitată „Sobar” cu privire la încasarea datoriei,
împotriva deciziei din 28 octombrie 2021 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a ț ă:

La 17 decembrie 2019, SRL „Sobar” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Dumitru Marcu, prin care a solicitat:

- să fie dispusă înregistrarea actului juridic și efectele lui;
- să fie declarate ca fiind legale contractele nr.14 din 23 septembrie 2016 și nr.16 din 24 septembrie 2016, formate între reclamant și pârât și propuse spre semnare pârâtului în prima variantă; actele de achiziții formate de reclamant pe numele pârâtului în prima variantă și propuse spre semnare seria AD nr. 008003 din 24 septembrie 2016, seria AD nr.008009 din 27 septembrie 2016, seria AD nr. 008009 din 27 septembrie 2016, seria AD nr. 008010 din 30 septembrie 2016; dispozițiile de plată formate de reclamant pe numele pârâtului în prima variantă nr. 126 din 24 septembrie 2016 cu suma de 697 500 lei, nr.127 din 27 septembrie 2016 cu suma de 269 770 lei, nr.130 din 30 septembrie 2016 cu suma de 167 932 și nr. 131 din 30 septembrie 2016 cu suma eliberată în avans de 50 000 lei.

În motivarea acțiunii, s-a indicat că Serghei Popescu, director al SRL „Sobar”, studiind situația economico-financiară a gospodăriei, a constatat că în lista creditorilor la gospodărie cu situația la 1 august 2019 figurează Dumitru Marcu. Pe documentele ce confirm crearea datoriei față de acest Dumitru Marcu este înscrisul că dînsul a refuzat să semneze documentele de predare a producției.

Dumitru Marcu, fiind înștiințat poștal de mai multe ori să se prezinte la contabilitate să semneze documentele și să-și primească suma rămasă spre achitare, nu s-a prezentat.

La 21 august 2019, i-a trimis prin poștă invitație să se prezinte în contabilitate în decurs de cinci zile de la momentul recepționării invitației. Scrisoarea a fost recepționată de către acesta la 30 august 2019, dar așa și nu s-a prezentat, fapt ce l-a impus să se adreseze în judecată.

S-a menționat că conform documentației contabile, pârâtul Marcu Dumitru pe parcursul anului 2016, a predat SRL „Sobar” producție de floarea soarelui în cantitate de 242 180 kg. Cantitatea de producție a fost predată prin intermediul angajaților întreprinderii pe diferite partide în felul următor: la 23 septembrie 2016 – 22 800 kg prin șoferul Laiu Veaceslav; la 23 septembrie 2016 – 18 100 kg prin șoferul Rotaru Lilian; la 24 septembrie 2016 – 21 130 kg prin șoferul Laiu Veaceslav; la 24 septembrie 2016 – 23 500 kg prin șoferul Paladiiciuc Ghenadii; la 24 septembrie 2016 – 35 780 kg prin șoferul Rotaru Lilian; la 27 septembrie 2016 – 33 020 kg prin șoferul Laiu Veaceslav; la 27 septembrie 2016 – 26 400 kg prin șoferul Paladiiciuc Ghenadii; la 27 septembrie 2016 – 18 480 kg prin șoferul Lupușor Vasile și la 29 septembrie 2016 – 44 540 kg prin șoferul Laiu Veaceslav.

Toată producția menționată a fost predată întreprinderii la elevatorul din s. Sofia, r-l Drochia. Din start, pârâtului i s-a acceptat prin telefon predarea producției de floarea soarelui în cantitate de 300 tone, cu condiția ca semnează tot setul de documente de predare a producției, cu care el, prin telefon, a căzut de acord.

La 23 septembrie 2016, dânsul s-a prezentat cu prima partidă la poarta elevatorului și prin telefon a comunicat angajaților întreprinderii că prima partidă este prezentată și că cineva trebuie să-i aducă banii și să dea factură de expediție șoferului, pentru intrarea pe teritoriu și predarea producției elevatorului.

La prezentarea angajaților întreprinderii la chemarea pârâtului, primul lucru i s-a propus semnarea contractului, a actului de achiziție și a bonului de primire a banilor, pe care el a amânat semnarea documentelor pe partida întregă.

În legătură cu faptul ca pârâtul a mai dus anterior în eroare angajații întreprinderii tot cu amânarea semnării documentelor de predare și până la urmă nu le-a semnat, de la pârât la poarta elevatorului s-a primit producția în cantitate de 18 100 kg, dar pe loc s-a cedat la păstrare AO „Pământ și Oameni”, în scop de asigurare a imposibilității luării producției la evidență. Pârâtului, tot atunci, i s-a refuzat în eliberarea banilor, până la semnarea documentelor de predare, cu ce el a rămas de acord.

Necătînd ca pârâtului i s-a refuzat în eliberarea banilor, dânsul a insistat să prelungească activitatea și a insistat să i se elibereze transport suplimentar la transportarea producției, la care, de către angajații întreprinderii, i s-a acceptat propunerea cu aceiași condiție de a semna documentele de predare a producției și în legătură cu faptul că, pârâtul a rămas de acord, lui i s-a eliberat suplimentar autocamionul Camaz SR AP 783, cu remorca DR AA 639, condus de șoferul Laiu Veaceslav.

Autocamionul condus de Veaceslav Laiu în aceeași zi a prezentat la poarta elevatorului 22 800 kg de floarea soarelui, dar pârâtul nu s-a prezentat la predarea producției și a promis că se va prezenta la 24 septembrie 2016 tot la elevator cu

autocamionul condus de Rotaru Lilian și va semna documentele, va primi și suma datorată și tot atunci a mai cerut ca Laiu Veaceslav să fie eliberat în adresa lui pentru încărcarea imediată. În același scop de asigurare, producția primită prin Veaceslav Laiu a fost predată la păstrare la fel la AO „Pământ și Oameni” și Veaceslav Laiu a fost trimis în aceeași zi în adresa pârâtului.

Astfel, dimineața, la 24 septembrie 2016, pârâtul s-a prezentat la același elevator din s. Sofia de acum cu ambele camioane conduse de Rotaru Lilian și Laiu Veaceslav. Semnarea documentelor iarăși a fost amânată și a fost promis că le semnează după masa de acum pe o partidă mai mare, căci iarăși pleacă la încărcat. Tot atunci, a predat producția de floarea soarelui transportată de Rotaru Lilian în cantitate de 17 670 kg și Veaceslav Laiu 21 130 kg și iarăși pe loc au fost predate la păstrare la AO „Pământ și Oameni”. După predarea ambelor autocamioane, a cerut să i se elibereze suma datorată pe cuvânt de cinste, căci mai are de predat încă o partidă mare și a mai cerut pe Laiu Veaceslav iarăși la transportare.

La 24 septembrie 2016 angajații întreprinderii, având deja careva suspiecții pe pârât și în eliberarea lui Veaceslav Laiu la transportare, pârâtului i s-a refuzat și în eliberarea sumei datorate, iarăși i s-a refuzat până la semnarea documentelor de predare a producției.

La aceeași dată, pârâtul s-a prezentat la același elevator din s. Sofia cu alt autocamion, condus de Paladiiciuc Ghenadi, prin care pârâtul a predat 23 540 kg de floarea soarelui. Producția de reclamant a fost predată sub aceeași schemă, prin predarea la păstrare în legătură cu amânarea repetată a semnării documentelor de predare a producției de către pârât și tot atunci pârâtul a mai solicitat încă un autocamion și la cerut iarăși pe Veaceslav Laiu. Tot atunci, pârâtul a fost preîntâmpinat ca să nu mai prezinte producție pentru reclamant că primirea de către angajații întreprinderii nu se va efectua.

La 24 septembrie 2016 pârâtul prin telefon a propus angajaților întreprinderii să se întâlnească cu el, că s-a răzgândit și v-a semna documentele și a mai indicat că se află pe câmp lângă autocamionul lui Lilian Rotaru, care se încarcă în sat. Badiceni, r-nul Soroca.

La scurt timp, pârâtul a fost găsit de angajații întreprinderii pe câmpul din s. Badiceni, r-nul Soroca și împreună au făcut analiza pe partidele de floarea soarelui predate pe 23 septembrie 2016 și pe 24 septembrie 2016. În timpul analizei au apărut divergențe de păreri în baza dezacordului pârâtului pe excluderea de către reclamant din cantitatea de producție a careva producție la partidele predate cu murdăria ridicată. În rezultatul confruntărilor, până la urmă, s-a ajuns la o înțelegere comună și s-a stabilit suma pentru eliberare, dar când s-a ajuns la semnarea setului de documente pe producția predată, pârâtul, iarăși, a amânat semnătura, până la finele zilei, când v-a transporta și producția care la acel moment se încărca la Lilian Rotaru.

Reclamantul fiind pus în situație, în scopul evitării neînțelegerilor care pot urma și în scopul profitării de producție, i-a propus pârâtului ca pentru primirea sumei datorate, pârâtul sa semneze măcar pe analiza alcătuită împreună și la finele zilei după predarea a ultimului autocamion sa semneze întreg setul de documente. Pârâtul a rămas de acord, a semnat pe foaia cu analiza producției deja predată și a primit de la angajații întreprinderii pe câmpul din s. Badiceni în numerar – 592 500

lei pentru producția transportată pe 23 septembrie 2016 și pentru 24 septembrie 2016, până la momentul efectuării analizei.

După încărcarea autocamionului lui Lilian Rotaru din câmp, toți împreună au mers la cântarul din s. Badiceni, r-l Soroca, au cântărit autocamionul și deoarece pârâtul iarăși a amânat semnarea documentelor oficiale până a studia analiza mai profund, partida de producție în cantitate de 18 110 kg s-a format iarăși prin varianta predării la păstrare. Tot atunci, pârâtului i s-a cerut ca pentru primirea sumei pentru ultimul autocamion să se semneze măcar pe foaia cu analiza efectuată, dânsul s-a semnat și pârâtului i s-au eliberat 10 500 lei.

Reieșind din faptul că suspecția pe pârât era deja prea mare și banii pentru producția de 18110 kg au fost eliberați nu la poarta elevatorului, dar prea departe de elevator, de către angajații întreprinderii, telefonic, s-a contactat șoferul Rotaru Lilian, care a fost rugat ca din caz că pârâtul va încerca să predea producția deja încărcată sub altă factură de expediție a altui proprietar, dânsul de urgență să anunțe angajații întreprinderii. Rotaru Lilian, la rândul său, a anunțat că deja a intrat pe teritoriul elevatorului din s. Sofia și factura la intrare de pârât nu a fost schimbată, dar a doua zi după descărcarea producției a mai anunțat că cantitatea după primire a rămas mai puțină și a constituit 17 670 kg.

La 25 septembrie 2016 și la 26 septembrie 2016 pârâtul, prin telefon, a mai solicitat o concluzare, dar de angajații întreprinderii i s-a refuzat.

La 26 septembrie 2016 pârâtul a revenit telefonic la angajații întreprinderii cu propunerea de a se întâlni, promițând semnarea documentelor și reluarea predării producției. Ca răspuns, a primit că nu se va conclucra până nu vor semna setul de documente, dar dacă dorește să predea producția așa cum promite poate s-o facă, începând cu 27 septembrie 2016. Atunci, pârâtul a insistat să antreneze la încărcare și transportare de sine stătător pe Laiu Veaceslav ca dimineața pe 27 septembrie 2016 să vină la elevator cu automobilul deja încărcat. De la angajații întreprinderii a primit acord, indicându-se că este pentru ultima oară când i se permite așa ceva. Dânsul a organizat de sine stătător transportarea producției și la 27 septembrie 2016, dimineața, prin telefon, a anunțat că Veaceslav Laiu este încărcat și este pe teritoriul elevatorului din s. Sofia și la intrarea la elevator mai are un autocamion plin.

Ca răspuns a fost rugat să aștepte pe loc la elevator căci în curând i se vor aduce facturile de expediții. În baza facturilor, iarăși, prin varianta predării la păstrare, dimineața la 27 septembrie 2016, reclamantul a predat la elevatorul din s. Sofia, prin șoferul Paladiiciuc Ghenadii – 26 400 kg de floarea soarelui și prin Laiu Veaceslav 21 580 kg de floarea soarelui la care, iarăși, a solicitat să-i fie achitată producția, dar semnătura pe actele oficiale o va depune la sfârșitul întregii partide.

Angajații întreprinderii fiind puși în situație dependentă de pârât, cu speranța că până la urmă totuși actele oficiale vor fi semnate de pârât, i-au propus iarăși să semneze măcar pe foaia cu analiza efectuată până la moment. Aflându-se toți împreună pe coridor la etajul doi al elevatorului, pe fereastră, pârâtul s-a semnat pentru partidele 26 400 kg și 21 580 kg și pentru ele pârâtul a primit în numerar 269 770 de lei.

Spre sfârșitul zilei de 27 septembrie 2016 pârâtul prin telefon a anunțat angajații întreprinderii că are la intrare la elevatorul din s. Sofia două autocamioane

pline dar la Laiu Veaceslav are încărcat numai autocamionul fără remorcă, căci remorca e încărcat de altcineva și a solicitat facturi pentru predarea producției elevatorului și achitarea producției.

La scurt timp angajații întreprinderii s-au prezentat la elevatorul din s. Sofia și au primit prin autocamionul Camaz NHI 096, cu remorca BL AF 287, cu șoferul Lupușor Vasile, 18 480 kg de floarea soarelui și prin autocamionul lui Laiu Veaceslav 21 960 kg încărcate 11 570 kg de floarea soarelui și iarăși prin forma de păstrare au fost predate elevatorului. Achitarea pentru producția predată de pârât, atunci nu s-a efectuat, dar i s-a cerut pârâtului să se prezinte în contabilitate, să semneze actele și va primi suma datorată, cu care el a căzut de acord.

A doua zi, pe 28 septembrie 2016 și nici pe 29 septembrie 2016, pârâtul nu s-a prezentat în contabilitate, dar a revenit telefonic pe 30 septembrie 2016 și a propus întâlnire undeva în altă parte și atunci, de comun acord, s-a convenit la o întâlnire. Reieșind din faptul că angajații întreprinderii, la acel moment se aflau în or. Drochia, au rămas la propunerea de a se întâlni la stația de alimentare la intrarea în or. Drochia dinspre Soroca. După o analiză suplimentară, pârâtul a menționat că până la transportarea a trei sute tone mai are și a insistat să se achite cu el căci trebuie să se achite cu vânzătorii de producția.

Atunci de angajații întreprinderii în scopul evitării complicării situației i s-au eliberat 167 932 lei pentru ultimele doua autocamioane predate pe 27 septembrie 2016 după masă. Suma i s-a eliberat fără careva semnătură, din motiv că la angajații întreprinderii lipsea și foaia cu analiza efectuată și setul de documente oficiale pe numele pârâtului. Tot la acea întâlnire, s-a stabilit lipsa datoriei între părți și în aceiași discuție pârâtul a fost anunțat că s-a terminat luna și vre-o câteva zile reclamantul nu o să colecteze, căci trebuie să alcătuiască dările de seamă.

La finele discuției, pârâtul a comunicat angajaților întreprinderii că a promis la niște persoane că va cumpăra o mașină de floarea soarelui și nu dorește să-i piardă ca clienți pe vânzătorii de floarea soarelui, a mai adăugat că nu dispune de lei pentru cumpărarea producției căci banii primiți trebuie să-i achite pentru producție și a rugat să i se mai elibereze bani pentru o partidă. Pârâtului i s-a explicat că angajații întreprinderii nu dispun de suma de bani pentru întreaga mașină, dar 50 000 lei poate să i se elibereze cu condiția că autocamionul la transportare își caută singur pârâtul și diferența de sumă la partida care o va preda va primi-o după semnarea actelor de achiziții și a bonurilor de primire a sumelor deja eliberate.

Pârâtul a căzut de acord, lui i s-au eliberat în avans 50 000 lei, iarăși fără semnătură și iarăși cu promisiunea că va depune toate semnăturile după predarea ultimei partide. La 2 octombrie 2016 dimineața, angajații întreprinderii au fost contactați de șoferul Veaceslav Laiu, care le-a reproșat de ce nu vin să descarce marfa că autocamionul este încărcat cu floarea soarelui de pârât de acum o zi și el are alte planuri și nu poate mult să aștepte. Angajații întreprinderii au promis că îndată se vor prezenta la elevator, unde și s-au prezentat la câțva timp.

După predarea ultimei partide de floarea soarelui la 2 octombrie 2016 în cantitate de 21 140 kg, în sumă de 112 728,90 lei, pârâtul primise avans 50 000 lei, angajații întreprinderii s-au întâlnit la 4 octombrie 2016 la elevatorul din s. Sofia, r-nul Drochia unde pârâtului i s-a lămurit că procentul de murdărie este prea mare

și din partida de 21 140 kg trebuie de exclus 1 143 kg și trebuie să-i rețină 2% care întreprinderea trebuie să le transfere la buget ca impozit la sursa de plată, la care pârâtul nu a rămas de acord și a cerut documentele necesare pentru semnare să le analizeze împreună cu colegii săi și lui i s-au eliberat documentele fără careva suspiecții.

Producția predată la acel moment a fost contractată cu preț diferit la partidele predate în dependență de prețurile existente pe piață la acel moment și în total în actele de achiziții s-a apreciat la suma de 1 247 936,66 lei, pentru producția predată pârâtul personal a primit de la angajații întreprinderii personal 1 197 937 lei.

La câteva zile pârâtul s-a prezentat la contabilitatea SRL „Sobar”, a restituit setul de documente primite și nesemnate de el, reproșând că cantitatea de 21 140 kg e predată în luna octombrie, dar în documente e inclusă în luna septembrie. Tot atunci, în scopul evitării neînțelegerilor, aparte, la partida de 21 140 kg, s-a alcătuit contract, act de achiziție și bon de eliberare a banilor, pe care pârâtul le-a studiat și până la urmă iarăși a amânat semnarea documentelor pentru o alta dată.

În aceiași zi pârâtului, iarăși i s-a refuzat în eliberarea sumei datorate, odată ce pârâtul a amânat semnarea și i s-a refuzat în conlucrare, până la semnarea documentelor în varianta care îl aranjează pe el. Pe parcursul a mai mult de o lună, dânsul, la telefon, nu a răspuns și contractele, actele de achiziții și bonurile de primire a numerarului așa și nu au fost semnate de pârât personal.

Mai apoi, pârâtul s-a prezentat fără preîntâmpinare la contabilitate abia la finele lunii decembrie 2016 pentru a-și ridica diferența de sumă la ultima partidă predată. În contabilitate i s-a înaintat să semneze toată documentația formată de SRL „Sobar” pe numele lui personal și i-a lămurit ca numai după semnarea documentației în întregime și după efectuarea reținerilor cerute de lege va putea ridica datoria peste câteva zile, căci la momentul prezentării lui, casa nu dispunea de surse necesare pentru acoperirea datoriei.

Pârâtul de această dată a refuzat să semneze toată documentația, motivând că nu semnează documente din urmă și a propus să semneze cu data prezentării lui în contabilitate. În scopul ieșirii din situația creată, în prezența lui, i s-a modificat data și pârâtul, iarăși, a refuzat să semneze, motivând că o să se prezinte altă dată și în asemenea mod setul de documente pentru predarea producției până în prezent a rămas nesemnat.

Așa dar, pe perioada care a decurs de la momentul creării litigiului și până la adresarea în judecată, pârâtului de mai multe ori i s-a trimis înștiințare oficială prin care i sa cerut să se prezinte în contabilitatea reclamantului ca împreună să finalizeze soluționarea întrebării apărute, dar dânsul, de fiecare dată, a refuzat să se prezinte, în contabilitatea reclamantului, ca împreună să finalizeze soluționarea întrebării apărute, dar dânsul de fiecare dată a refuzat să se prezinte, în scopul eschivării de la plata impozitului. Înștiințările oficiale s-au trimis: la 22 iunie 2017, 23 august 2017, 18 ianuarie 2019 și 21 august 2019.

În declarația statistică IALS-14 pentru anul 2016 prezentată de reclamant, în baza legislației în vigoare, pârâtul este declarat că a predat reclamantului pe parcursul anului 2016 producție în suma de 1 247 936,66 lei.

Pârâtul în scopul eschivării de la plata impozitului ca persoană fizică a încercat să-și ridice suma datorată prin intermediul organelor de drept, care la

rândul lor, au cerut de la Serviciul Fiscal de Stat să efectueze o analiză pentru verificarea situației în contabilitatea reclamantului. Așa dar, Serviciul Fiscal de Stat la 13 septembrie 2017 a efectuat vizita fiscală, a analizat situația și în Raportul vizitei fiscale nr. 64 din 13 septembrie 2017 a menționat că persoana fizică Marcu D. pe parcursul anului 2016 a predat reclamantului producție în valoare de 1 247 936,66 lei.

Afirmă că, în lista creditorilor întreprinderii la 31 decembrie 2016, pârâtul figurează ca creditor cu suma de 62 728,90 lei.

La 16 martie 2021, în cadrul ședinței de judecată, pârâtul Dumitru Marcu a înaintat acțiune reconvențională împotriva SRL „Sobar”, solicitând încasarea sumei de 135 000 lei și sumei de 4 050 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii reconvenționale a indicat că, la 2 octombrie 2016 a procurat de la cet. Calistru Vasile și Popovici Ruslan cantitatea de 21 140 kg semințe de floarea soarelui, care a fost încărcată cu autocamionul de model „Kamaz” cu n/î SR AP 783, cu remorca cu n/î DR AA 639.

Pentru cantitatea de 21 140 kg semințe de floarea soarelui a achitat cet. Calistru Ion și Popovici Ruslan în numerar 135 000 lei, bani care au fost împrumutați de la Glavațchi Vladimir.

După ce a achitat în numerar lui Calistru Ion și Popovici Ruslan, pentru cantitatea de 21 140 kg semințe de floarea soarelui, a solicitat conducătorului autocamionului de model „Kamaz”, în persoana lui Laiu Veaceslav să o transporte în s. Sofia, r-nul Drochia, pentru a fi transmisă la păstrare la elevatorul ce aparține SRL „Orom Imexpo”.

Cu toate că cantitatea de 21 140 kg semințe de floarea soarelui trebuia să fie predate de către el, aceasta a fost transmisă la elevatorul din s. Sofia, r-nul Drochia, de către SRL „Sobar” reprezentată la acel moment de către Damașcan Nicolai, ultimul primind și plata.

Astfel, pentru cantitatea de 21 140 kg semințe de floarea soarelui, care a fost achitată de către el cet. Calistru Ion și Popovici Ruslan, dar a fost transmisă la elevator de către SRL „Sobar” nu i s-a achitat. Prin urmare, Marcu Dmitri susține că SRL „Sobar” urmează să-i achite suma de 135 000 lei, bani care au fost achitați de către el pentru procurarea semințelor de floarea soarelui.

Astfel, în adresa SRL „Sobar” la data de 16 decembrie 2019 a expediat o somație, prin care s-a solicitat achitarea datoriei, indicând și contul bancar la care se putea de efectuat transferul. În urma examinării somației înaintate, a fost informat că nu pot fi îndeplinite cerințele, din motiv că nu a îndeplinit cerințele legale ale contabilității, la etapa predării producției și la acel moment era depusă în instanța de judecată o cerere de chemare în judecată pe caz.

Dumitru Marcu a menționat că, careva acte juridice între el și SRL „Sobar” nu au fost încheiate, motiv din care nu poate fi obligat la semnarea cărorva acte de achiziții.

Totodată, a menționat că SRL „Sobar” prin scrisoarea din 21 august 2019 și prin cererea de chemare în judecată a recunoscut că cantitatea de 21 140 kg semințe de floarea soarelui, procurată de către el a fost transmisă la elevatorul ce aparține SRL „Orom Imexpo”.

Totodată, prin ordonanța de încetare a urmăririi penale și clasare a cauzei penale din 8 septembrie 2017, emisă de procurorul în procuratura raionului Drochia, s-a constatat că cantitatea de 21 140 kg semințe de floarea soarelui, a fost procurată de către el de la Calistru Ion și Popovici Ruslan, iar, ulterior, acea cantitate a fost transmisă la elevatorul ce aparține SRL „Orom Imexpo”, anume de către SRL „Sobar”.

Prin hotărârea din 7 aprilie 2021 a Judecătorei Bălți, sediul central, s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Sobar” împotriva lui Dumitru Marcu cu privire la declararea valabilității actelor, ca fiind neîntemeiată.

S-a respins cererea de chemare în judecată reconvențională înaintată de Dumitru Marcu împotriva SRL „Sobar” cu privire la încasarea datoriei, ca fiind neîntemeiată.

La 11 mai 2021, Dumitru Marcu a declarat apel împotriva hotărârii, solicitând casarea parțială a acesteia și emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea reconvențională să fie admisă integral.

Prin decizia din 28 octombrie 2021 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de Dumitru Marcu și s-a menținut hotărârea din 7 aprilie 2021 a Judecătorei Bălți, sediul central.

În motivarea deciziei emise, Colegiul instanței de apel a conchis că prima instanță, just a respins acțiunea reconvențională ca fiind neîntemeiată, a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

Colegiul instanței de apel a reținut că Dumitru Marcu nu a probat faptul că SRL „Sobar” datorează acestuia suma de 135 000 lei ca urmare a îmbogățirii fără justă cauză, or, acesta nu a prezentat careva probe veridice și incontestabile care ar confirma faptul că a avut loc o majorare a patrimoniului dobânditorului din contul patrimoniului prestatorului.

La 23 februarie 2022, prin intermediul poștei, Dumitru Marcu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei și casarea parțială a hotărârii, cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea reconvențională să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat că decizia este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată în temeiul prevederilor art. 432 alin. (2) lit. a) și c) și alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, consideră că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat eronat legea, a apreciat probele în mod arbitrar, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost comunicată recurentului, prin intermediul poștei, la 29 decembrie 2021 (vol. I, f.d.202), iar cererea de recurs a fost depusă la 23 februarie 2022, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Curtea Supremă de Justiție a comunicat SRL „Sobar” cererea de recurs la 11 aprilie 2022 (vol. II, f.d.19), informând despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Prin referința depusă la 11 mai 2022, SRL „Sobar” a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau

în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Dumitru Marcu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Dumitru Marcu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh